

Komentár evanjelia na Velkonočný utorok: blahoslavení smutní

Komentár na Velkonočný utorok. „Už ma nedrž, veď som ešte nevystúpil k Otcovi; ale choď k mojim bratom a povedz im: Vystupujem k môjmu Otcovi a vášmu Otcovi, k môjmu Bohu a vášmu Bohu.“ Magdaléna videla Pána, pretože ho nikdy neprestala milovať. Preto je pripravená na apoštolské poslanie. Zaslúžila si byť nazvaná „apoštolkou apoštolov“.

Evanjelium (Jn 20, 11-18)

Mária stála vonku pri hrobe a plakala. Ako tak plakala, nahla sa do hrobu a videla dvoch anjelov v bielom sedieť tam, kde bolo predtým uložené Ježišovo telo, jedného pri hlave, druhého pri nohách. Oni sa jej opýtali:

„Žena, prečo plačeš?“

Vravela im:

„Odniesli môjho Pána a neviem, kde ho položili.“

Keď to povedala, obrátila sa a videla tam stáť Ježiša; no nevedela, že je to Ježiš. Ježiš sa jej opýtal:

„Žena, prečo plačeš? Koho hľadáš?“

Ona mu v domnení, že je to záhradník, povedala:

„Pane, ak si ho ty odniesol, povedz mi, kde si ho položil, a ja si ho vezmem.“

Ježiš ju oslovil:

„Mária!“

Ona sa obrátila a po hebrejsky mu povedala:

„Rabbuni,“ čo znamená Učiteľ.

Ježiš jej povedal:

„Už ma nedirž, veď som ešte nevystúpil k Otcovi; ale choď k mojim bratom a povedz im: Vystupujem k môjmu Otcovi a vášmu Otcovi, k môjmu Bohu a vášmu Bohu.“

Mária Magdaléna išla a zvestovala učeníkom: „Videla som Pána,“ a že jej toto povedal.

Komentár

Tejto evanjeliovej scéne venujeme veľkú pozornosť. Rešpektujeme samotu a smútok Márie z Magdaly, pretože cítime, že sa má stať niečo veľké. Ona už videla prázdny hrob a v domnení, že Pánovo telo bolo odnesené, oznámila Petrovi a milovanému učeníkovi smutnú správu. Tí prišli a potom odišli, ale Mária zostala pri prázdnom hrobe a rozplakala sa: nemohla zniesť, že prišla o bezduché telo svojho Pána. Ani ona nepoznala anjelov ako poslov veľkej zvesti. Bola taká smutná, že nedokázala rozoznať ani hlas Majstra, ktorý sa jej pýtal.

Domnelý „záhradník“ však nalieha a tentoraz oslovuje ženu jej menom: „Mária“. Jej reakcia bola okamžitá: „Majster!“ Ježiš bol pre Máriu božským Lekárom, ktorý ju oslobodil od siedmich démonov (porov. Lk 8, 2). Odvtedy bol jej Učiteľom. Teraz,

pri hrobe, je jej Dobrým pastierom, tým, ktorý „volá svoje ovce po mene a vyvádza ich (...) a ony poznajú jeho hlas“ (Jn 10, 3.4). Blahoslavená Mária, ktorá plakala, lebo bola potešená (porov. Mt 5, 4). Aj sám Ježiš musí krotiť silu Márie, ktorá ho nechce pustiť. Navyše musí odísť, aby Ježišovým „bratom“ oznámila veľkú novinu. Predtým oznámila falošnú správu o krádeži Kristovho tela. Teraz musí oznámiť pravdu: videla živého Pána a oznámil jej, že vystupuje k Otcovi!

Mária je príkladom tej, ktorá dychtivo hľadá Pána, podobne ako milovaný v Piesni piesní: „Na svojom lôžku som v noci hľadala toho, ktorého miluje moja duša, ale nenašla som ho“. Ale keď prekonala skúšku, „našla som toho, ktorého miluje moja duša. Objala som ho a nechcem ho pustiť“ (Pieseň piesní, 3, 1.4). Vo svete, v ktorom sa zdá byť Božia prítomnosť skrytá, je Máriin

postoj, vytrvalosť v hľadání, príkladom pre nás, aby sme neochabovali v dobrých skutkoch každého dňa, v ktorom nás čaká a volá Ježiš, živý a vzkriesený. A tak sme s obnovenou vierou, podobne ako Magdaléna, apoštolmi. Ona bola prvá, ktorá ohlasovala vzkriesenie, stále novú pravdu, ktorú treba ohlasovať celému svetu.

Josep Boira / Fotka: Pexels Leah Kelley

pdf | document generated
automatically from <https://opusdei.org/sk-sk/gospel/jueves-2/> (26.03.2025)